Risale-i Nur: 21. Sözde namaza çağrı



Sual: “Namazı huşû içinde kılabilmemiz için ne yapmamız gerekiyor? İsteksiz kıldığım namazların durumu ve hükmü nedir?”

NAMAZ FITRAT BORCUMUZDUR

Namazda tek bir noktayı düşünmeliyiz: Namaz bizim fıtrat ve yaratılış borcumuzdur. Biz hiçbir şekilde huşûu yakalayamasak da, ne kadar isteksiz olursak olalım, Allah’ın huzurunda en faziletli, en sevimli, en makbul duruşumuz namaz ile mümkündür. Huşûumuzu bozan oklar kalbimizden değil, şeytandan gelmektedir. Şeytanın bizimle olan meşguliyeti namazın faziletini arttırıyor. Bundan emin olmalıyız.

Bedîüzzaman, 21. Söz’de nefsin tembellik döşeğinde ve gaflet uykusunda şeytandan gelen bir takım vesveselere kulak verebileceğini kaydeder ve nefsin bu desisesine karşı önemli ikazlarda bulunur.

Nefsimize ve şeytana karşı zafer elde etmek için bu ikazları sık sık hatırlamamızda yarar var:

Meselâ, nefsimize diyebiliriz ki: Ey nefsim! Acaba ömrün ebedî midir? Gelecek seneye, hattâ yarına kalmaya senedin var mıdır? Sana usançlık veren şey, dünyada sonsuz seneler kalacağını zannetmendir. Oysa vâkıa tam tersidir; senin hem ömrün azdır, hem faydasız uçup gitmektedir. Geçip giden her bir fânî günün yirmi dörtten birisini hakîkî bir ebedî hayatın saadetini temin edecek güzel, hoş, rahat ve rahmet bir hizmete sarf etmek ise, usanmak şöyle dursun, bilâkis sana ciddî bir şevk ve hoş bir zevk verir.

HER GÜN EKMEK YEMEKTEN USANIYOR MUYUZ?

Diğer yandan; her gün her gün ekmek yesen, su içsen ve havayı teneffüs etsen, ekmekten, sudan ve havadan usandığını söyleyebilir misin? Çünkü her an ihtiyaç tekrarlandığından; usanç değil, lezzet alıyorsun!

Kalp, ruh ve vicdan, cisim hânesinde nefsin arkadaşlarıdırlar. Nefis her ne kadar usandığını ve isteksiz olduğunu söylese de; kalbin, rûhun ve vicdanın gıdâsı, huzûru ve hayat kaynağı namazdır. Öyleyse nefis bu usanmışlığı sîneye çekmeli, arkadaşlarının namaz gıdâsını almasına hiç olmazsa göz yummalı, huşû duymuyorsa da buna katlanmalıdır.

Çünkü hem sonsuz acılara mâruz, hem hadsiz lezzetlere sevdâlı bir kalbin gıdâsı, elbette her şeye kâdir bir Rahîm-i Kerîm'in rahmet kapısında aranmalıdır. Kezâ, şu fânî dünyada, büyük bir hızla ayrılık feryatları koparıp giden bir rûhun hayat kaynağı, her şeye bedel bir Mâbud-u Bâkînin ve bir Mahbûb-u Sermedî'nin rahmet çeşmesine namaz ile yönelmektir. Fıtraten ebediyeti isteyen, ebediyet için yaratılmış olan, ezelî ve ebedî bir Zât'ın âyinesi bulunan ve sonsuz derece nazik ve lâtif olan insanın duyguları, şu kasavetli, ezici, sıkıntılı, geçici ve boğucu olan dünya halleri içinde elbette teneffüse pek çok muhtaçtır. Bu teneffüsü ise ancak namaz penceresi sağlayabilmektedir.

NAMAZIN ÜCRETİ AZ MIDIR?

Bir diğer husus; namaz, şu dünya misafirhanesinde âciz ve fakir kalbimize kuvvet ve zenginlik vermekte, şüphesiz gireceğimiz bir menzil olan kabirde gıdâ ve ışık hükmünde aydınlık kaynağı olmaktadır.

Dahası: Çetin bir mahkeme olan Mahşerde senet ve berat hüviyetinde bizi kurtarmakta ve ister istemez üstünden geçeceğimiz Sırat Köprüsü'nde nur ve Burak gibi göz açıp kapayana kadar bizi Cennete ulaştırmaktadır. Böyle eşsiz lütuflara bizi mazhar kılan bir namaz için "neticesizdir" veya "ücreti azdır" diyebilir miyiz?

Cenâb-ı Hak sözünden döner mi? Cennet gibi bir ücreti ve ebedî saadet gibi bir hediyeyi bize vaad ederek, pek az bir zamanda, bize, namaz gibi pek güzel bir vazife verse; biz de onun hediyesini hafife alırcasına o vazifeyi yapmaz isek veya vazifeden usanç gösterirsek, pek şiddetli bir azaba müstahak olmaz mıyız?

SAKIN BENİM NAMAZIMDAN NE OLUR DEME!

Aklımızı başımıza almalı ve bilmeliyiz ki, dünkü gün elimizden çıktı. Yarınki gün ise elimizde sened yok ki, ona mâlik olalım. Öyle ise hakikî ömrümüzü, bulunduğumuz gün bilmeli ve her günün en az birer saatini, birer ihtiyat akçesi gibi, uhrevî bir sandukça hükmünde, hakikî istikbal için teşkil olunan bir mescide veya bir seccadeye atmalıyız. Sakın, "Benim namazım nerede, şu namazın büyük hakikati nerede?" deme, namazını küçümseme! Zira hatırla ki, bir hurma çekirdeği, aslında bir hurma ağacı hükmündedir. Fark yalnız ayrıntıdadır. Bizim gibi bir avamın, hissetmesek dahi namazı, büyük bir velinin namazı gibi şu Nurdan hissedardır, şu hakikatten bir sırrı vardır. Fakat hiç şüphesiz inkişafı ve aydınlığı, derecelere göre ayrı ayrıdır. Bir hurma çekirdeğinden, mükemmel bir hurma ağacına ne kadar mertebe bulunmakta ise, namazın derecelerinde de daha fazla mertebe vardır. Fakat bütün o mertebelerde, namazın nurani hakikatinin ruhu mevcuttur.1

Dipnotlar:
1- Sözler, s. 243-247.